

Sygn. akt III AUa 1335/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska (spr.)

SSA Mirosław Godlewski

Protokolant: sek. sądowy B. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2019 r. w Ł.

sprawy J. S.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł.

o wysokość emerytury wojskowej

na skutek apelacji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 15 października 2018 r. sygn. akt VIII U 1253/18

oddala apelację.

Sygn. akt: III AUa 1335/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 października 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił decyzję Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z dnia 7 maja 2018 r. i przeliczył wymiar emerytury wojskowej J. S., podwyższając procentowe zwiększenie wysługi emerytalnej do 15,5 % z tytułu pełnienia służby w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych w Republice Iraku w okresie: 22 stycznia 2006 r. – 25 lipca 2006 r., 27 stycznia 2008 r. – 22 marca 2008 r., 11 maja 2008 r. – 26 października 2008 r. oraz w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Islamskiej Republice Afganistanu w okresie: 15 października 2009 r. – 1 maja 2010 r., 19 października 2011 r. – 9 kwietnia 2012 r.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało poprzedzone następującymi ustaleniami faktycznymi:

J. S. jest uprawniony do emerytury wojskowej od dnia 1 września 2017 r. Na mocy decyzji z dnia 1 września 2017 r. przyznano wnioskodawcy 13 % zwiększenie w związku z pełnieniem służby w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia 9 listopada 2017 r. organ emerytalny orzekł o zmianie wysokości emerytury wojskowej uprawnionego w związku ze zwiększeniem jej wysokości na skutek inwalidztwa.

W dniu 12 grudnia 2017 r. J. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej uchylenia i ponownego przeliczenia procentowego wymiaru emerytury i jej podwyższenia o 0,5 % za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych, tj. do 15,5 %.

Na rozprawie w dniu 27 marca 2018 r., w sprawie o sygnaturze akt VIII U 66/18, wnioskodawca oświadczył, że nie kwestionuje decyzji w części dotyczącej inwalidztwa, a wnioskuje o zwiększenie emerytury w związku z udziałem w misjach. Postanowieniem wydanym na tej samej rozprawie Sąd umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 9 listopada 2017 r. oraz przekazał wniosek J. S. o podwyższenie podstawy wymiaru emerytury w związku z pełnieniem służby w strefie działań wojennych w wymiarze 15,5 % do rozpoznania Dyrektorowi (...) w Ł..

Wnioskodawca pełnił służbę w strefie działań wojennych w okresie: 22 stycznia 2006 r. – 25 lipca 2006 r., 27 stycznia 2008 r. – 22 marca 2008 r., 11 maja 2008 r. – 26 października 2008 r. oraz w okresach: 15 października 2009 r. – 1 maja 2010 r., 17 października 2011 r. – 9 kwietnia 2012 r.

Z tytułu powyższej służby odwołujący się uzyskał 13 % zwiększenie wysługi emerytalnej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie i winno skutkować zmianą zaskarżonej decyzji.

Sąd podniósł jednocześnie, że pomiędzy stronami nie było sporu, co do okresu pełnienia służby w strefie działań wojennych, a jedynie sposobu liczenia tego okresu.

Powołując się na treść przepisu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r., poz. 1037 ze zm.) w związku z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych, a także regulację zawartą w § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U. z 2012 r., poz. 194), Sąd orzekający wskazał, iż z treści tych przepisów wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona. Zaskarżona decyzja została zatem wydana z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, a nadto § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych oraz § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin.

W konkluzji powyższego, Sąd pierwszej instancji uznał, że procentowa podstawa wymiaru emerytury skarżącego winna zostać podwyższona z 13 % do 15,5 %, biorąc pod uwagę służbę wnioskodawcy w strefie działań wojennych w Polskim Kontyngencie Wojskowym w składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych w Republice Iraku oraz w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Składzie Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa w Islamskiej Republice Afganistanu. Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, jak w wyroku.

Apelację od przedmiotowego wyroku wniósł Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł., zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, w związku z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych, a także w związku z § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin – poprzez ich niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że zastrzeżenie, o którym mowa w § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r., dotyczy również braku podstaw dla organu

rentowego do sumowania niepełnych miesięcy, podczas gdy wyjątek dotyczy wyłącznie końcowego podsumowania okresów niepełnych miesięcy, których się co do zasady nie uwzględnia, z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 powołanej ustawy.

W konkluzji powyższych zarzutów, apelujący wniósł o zmianę w całości zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję.

W odpowiedzi na apelację oraz na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 października 2019 r. J. S. domagał się jej oddalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawa.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadza się do sposobu liczenia okresów służby w strefie działań wojennych w kontekście obliczania podstawy wymiaru emerytury wojskowej.

W myśl przepisu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, emeryturę podwyższa się o 0,5 % podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

Z kolei § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych stanowi, że emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5 % podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych w polskich kontyngentach wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub kierowanych do pełnienia służby w tej strefie z polskich przedstawicielstw wojskowych oraz polskich zespołów łącznikowych przy organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych albo bezpośrednio z organizacji międzynarodowych, międzynarodowych struktur i obcych jednostek wojskowych.

Zgodnie natomiast z treścią § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U. z 2012 r., poz. 194), przy obliczaniu wyслуги emerytalnej sumuje się poszczególne okresy o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata, miesiące i dni. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc trzydzieści dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. W końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane, z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, treść tych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona. Stąd zarzut apelacyjny organu rentowego, dotyczący naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 3 cytowanej ustawy oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych, jest niezasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w całości, jako bezzasadną